

Federatie voor Begrafenisinstellingen zonder winstoogmerk

Nieuwsbrief FKB

COLOFON

Deze Nieuwsbrief is het digitale informatieblad van de FKB. De FKB wil de belangen behartigen van uitvaartverenigingen.

Info: <http://www.f-k-b.nl>

Wilt u de Nieuwsbrief ontvangen?

Aanmelden via www.f-k-b.nl

Secretariaat van de FKB
mw. G.W. Nijland-Wevers
Telefoon: 0546-577981
E-mail: secretaris@f-k-b.nl

Heeft u informatie die geschikt is voor deze Nieuwsbrief?

Mail die dan naar:
secretaris@f-k-b.nl

FKB

een levende vereniging
rondom de dood

Zand erover!

Twee woorden die ik op 20 oktober regelmatig hoorde. Het was Martin die deze woorden uitsprak.

We waren in Enkhuizen om het 75 jarig bestaan van de FKB te vieren. Verderop in deze nieuwsbrief zal daar meer over gezegd worden. Het was een mooie dag.

Zand erover. Na de vierde keer dat ik het hoorde, dacht ik: daar ga ik iets over schrijven. Want de uitspraak van zand erover betekent normaal gesproken dat iets negatiefs verstoep moet worden alsof het er niet meer is en alsof het er nooit geweest is. Na een ruzie: zand erover; we praten er niet meer over. Dat sommige mensen er goed in zijn om het dan toch weer op te graven en erover te beginnen noemen we dan oude koeien uit de sloot halen. Nu slaat mijn fantasie op hol, maar daar zal ik u niet mee vermoeien.

Iets wat negatief is, beïnvloedt ons leven, onze gedachten. Dat is ongezond. Natuurlijk zijn er zaken die we niet kunnen verstoppen, waar we mee te dealen hebben. Maar zeker in de gesprekken rondom het overlijden van iemand kan het voorkomen dat er allerlei ruzies en onenigheden weer naar boven gehaald worden. En dat vraagt van een uitvaartleider een enorme sensibiliteit om daarmee om te gaan. Je kunt het niet afdoen met: dat is geweest, dat telt niet meer; maar je kunt ook niet urenlang daar stil bij blijven staan. Een goede middenweg vinden waarbij alle partijen tot hun recht komen is een kunst die je vaak alleen door schade en schande eigen kunt maken. Maar mijn ervaring leert me, dat als je oprecht bent en belangstellend, dat mensen heus wel snappen dat problemen door jou niet opgelost kunnen worden. Zand erover. Het is natuurlijk een uitvaart-grapje. Maar als er over dat zand een mooie graslaag gelegd wordt, kan het zijn dat er uit iets negatiefs, iets verdrietigs, toch iets moois groeit. En eigenlijk gaat het in ons werk daarover: mooie herinneringen creëren aan iets dat pijn doet en verdrietig is. Daar wens ik u heel veel wijsheid en sterkte bij. En wellicht dat de artikelen in deze nieuwsbrief daarbij kunnen helpen. Ik wens u veel leesplezier.

Afke den Hollander.

In deze nieuwsbrief o.a.

- * Bezoek kistenfabriek Bogra en Zuiderzeemuseum
- * De eerste levende doodskist ter wereld
- * De Regiovergaderingen
- * De warmte en troost van een kerkhofbezoek
- * Zo ga je om met verlies
- * Kerk steeds minder in trek voor uitvaarten
- * Lichtjesavond in Laurentiuskerk

Fijn om te kunnen doen

Waar het aan ligt? Vast ook aan het feit dat ik alles ook leuk vind om te doen. Min of meer continu bezig zijn. Altijd komt er wel weer iets in gedachten dat nog moet gebeuren of waar nog wat aan gedaan zal moeten worden. Even snel opschrijven. Naast het bed op het nachtkastje ligt standaard een notitieblokje en bijna zonder uitzondering scheur ik 's morgens dat bovenste blaadje er weer af en neem dat mee naar waar ik achter de pc werk. Op het blaadje noteer ik gewoon in het donker wat me te binnen schiet en heel af en toe moet ik 's morgens m'n best doen om te bedenken wat ik heb genoteerd. Maar dat lukt wel.

Natuurlijk deze maand wat extra activiteiten, zoals de drie regiovergaderingen en de jubileumdag en ook het gaan naar Westerbork voor de bespreking omtrent statuten met de Drenthse bond. Daarnaast was het bij de Stichting Leefbaarheid eindelijk zover dat ik samen met de penningmeester en een planner naar de Mercedes-dealer kon gaan voor de aflevering van ook onze tweede en derde Mercedes-E-Vito. Chauffeurs hebben allemaal naast de vier uren durende theoriecursus ook een twee-uurs-praktijkles gehad dus zij kunnen aan de slag. Als dan ook nog alles rond is met laadpalen, laadpasjes, stallingslocatie kunnen de nieuwe wagens in gebruik worden genomen. Heel fijn!

Ook de landelijke collecte komt weer in 't zicht, en.....en zo kan ik veel pagina's vol schrijven.

Mijn gedachtecronkel?

Fijn om zo in deze maand veel actieve verenigingsbestuurders te mogen ontmoeten. En fijn om al die ervaringen uit te kunnen wisselen en met elkaar in gesprek te zijn. Heel fijn al die vrijwillige inzet! Zo zijn we allen samen bezig.

Meer samen, samen meer!

(J.J. den Hollander – Voorzitter FKB – Illikhoven, 27 oktober 2023).

De regiovergaderingen..

Regio Noord-Oost in Hardenberg. Even na 19.00 uur. Langzaam aan druppelen verenigingsbestuurders binnen. Ook enkelen die voor het eerst bij een regiovergadering zijn. Da's wel fijn, nieuwe bestuurders in en vanuit de verenigingen. Even na 19.30 kan Sjaak het startsein geven en een ieder welkom heten. Na opening, ingekomen stukken, verslag vorige regiovergadering enkele punten vanuit de ALV. Die presenteert Frenk. En de oproep voor aanvulling bestuur mag Herman doen. Website dan weer door Frenk. Het punt WBTR en onze Uniforme Statuten is dan weer voor Sjaak. Verder met AVG en de samenwerking met Twenthe. Frenk mag even de aanleiding aangeven en dan verder uitgebreide toelichting door Martin Nijboer van Twenthe. Hierna tijd om even te pauzeren, koffie, thee, lekker koekje en wat babbelen en na minuut of 20 weer door. Dan de case begrafenisvereniging Voerendaal, verwisseling van kisten. Frenk, die momenteel waarnemend voorzitter is, geeft toelichting. Allen luisteren stil en aandachtig, een indringend onderwerp. Daarna licht Sjaak weer toe "Uitvaartorganisaties Nederland" en kan ook aangeven dat de Minister heeft gereageerd en dat het ingediende 7-punten-voorstel gewoon wordt meegenomen bij de totstandkoming van de nieuwe WLB (Wet op de Lijkbezorging). Dan zijn we toe aan de rondvraag en daar maakt niemand gebruik van zodat net voor 21.30 kan worden afgesloten Een ieder bedankt.

Regio West in Hoorn. Omdat Katwoude niet beschikbaar was nu deze locatie. Ook een prima locatie. Even na 19.00 uur druppelen langzaamaan allen binnen, gezellig in de lobby, wat babbelen bij de tafels, en zo door tot het tijd wordt om te beginnen. Rond 19.35 heet Sjaak allen welkom en gaan we van start met de Regiovergadering. We zijn met 54 mensen dus een mooie opkomst. Altijd wel goed hier in Regio West. Tevoren is Frenk en Martin afgesproken welke onderwerpen zij doen en zo wordt er wat afgewisseld. Het onderwerp AVG en Twenthe wordt weer toegelicht door Martin Nijboer. Rond 20.30 pauze en 20 minuten later weer verder. Goede vergadering met goede interactie en ook wat rondvraag-vragen en zo bereiken we prima de doelstelling van deze avond het uitwisselen en leren van elkaar. Rond 21.45 kan Sjaak afronden en allen bedanken.

In Zuid zijn in Treebeek alle verenigingen aanwezig en dat is

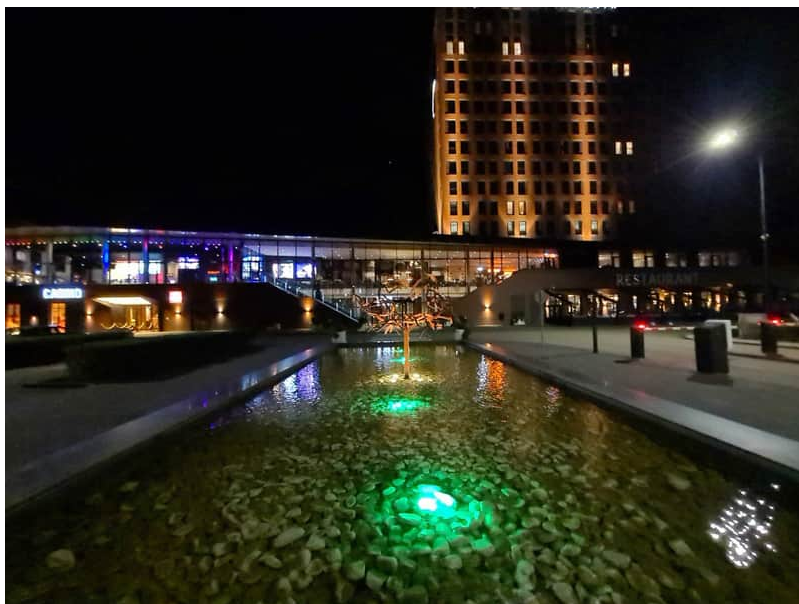

natuurlijk wel fijn. Ook hier goede bespreking met gelijke agenda en hier en daar wat punten meer of anders uitweidend dan in de andere regio's ook vanuit het feit dat de 5 verenigingen allemaal grote verenigingen zijn. Het onderwerp AVG en Twenthe wordt hier toegelicht door Edwin Relker. Een enkel rondvraagpunt en rond 21.30 kan dan ook hier de vergadering weer worden afgesloten.

Fijn om zo in alle regio's bij elkaar te mogen en kunnen komen en met elkaar in gesprek te zijn.

(Sjaak, 27-10-2023).

75-jarig Jubileum-uitje Kistenfabriek Bogra / Zuiderzeemuseum

We starten op deze 20e oktober bij Bogra in Enkhuizen en worden bij binnenkomst hartelijk welkom geheten namens Bogra door Marco en natuurlijk ook door onze FKB-bestuurders. Langzaam druppelen dan ook de andere deelnemers aan deze Jubileumactiviteit van de FKB binnen. Accountmanager Marco van Bogra is er maar druk mee. Hij maakt ook de showroom open waarin een stuk of 10 kisten te zien zijn. In diverse soorten en maten, van bont gekleurd tot natuurkleuren. De medewerkers zijn inmiddels klaar met hun pauze en wij kunnen terecht in de kantine. Koffie, thee en wat babbelen. Tegen 10.00 inventariseert Sjaak of iedereen er is. Nee, nog 8.....nog 6....en even later.....nog 4.....en zo nog 2 en daar komen ook de laatsten. Inmiddels kennis gemaakt met directeur Jildert en ook vertegenwoordiger Hans. Marco, Hans, en Jildert zullen ieder een groep rondleiden. We kunnen beginnen dus Sjaak geeft een paar stevige slagen op een tafel. Het is stil. Fijn dat we met zo'n groot gezelschap zijn, in het kader van ons 75-jarig jubileum, fijn dat we bij Bogra terecht kunnen. En, voor zo dadelijk, we moeten uiterlijk om 12.00 uur bij het Zuiderzeemuseum zijn want de boot vertrekt om 12:12 uur. Dus hier weg rond 11.50, dat zullen we in de gaten houden. Jildert, directeur van Bogra, geeft nu een korte presentatie. Tegen 10.30 kan dan de 1e groep de fabriekshal in met Marco. Dan de 2e groep met Jildert en later kan de rest de 3e groep vormen. Deze laatste groep wordt rondgeleid door Hans. Prachtig om dat hele proces te zien. Veel gemechaniseerd maar niets geheel automatisch, bij alle kleinere "straten" is een medewerker noodzakelijk die zorgt dat het op de juiste wijze verloopt. En uiteindelijk dan plastic eromheen en klaar voor verzending. Drie grote vrachtwagens bevoorraden landelijk de afnemers. Een goed systeem geeft aan wat er nodig is. Goed te zien dat alle werknemers gewoon plezier hebben in hun werk en ook zo te horen er allemaal al heel lang werken. Rond 11.35 wordt het tijd, onze groep is inmiddels weer in de kantine maar de andere 2 groepen lopen nog rond. Zie even later dat die geëindigd zijn in de showroom. Jildert gaat nog wat spulletjes pakken, zoals een overzichtsboekje van de Depot Collectie. Sjaak gaat in de showroom de mensen aanmoedigen om naar de kantine te gaan en zo zijn we

even later weer compleet. Jildert spreekt nog en geeft ook aan dat hij voor wie dat wil zo'n overzichtsboekje heeft. Vervolgens bedankt Sjaak Hans, Marco en Jildert voor de gastvrijheid en de fijne rondleiding die ons een prima inzicht heeft gegeven in hoe zo'n kist nu tot stand komt en wat er allemaal mogelijk is. En..... hij heeft uit betrouwbare bron vernomen dat Jildert vandaag zijn 40e verjaardag viert, uitbundig wordt gezongen, lang zal hij leven, in de gloria, hiep hiep hoera. Jildert vind het prachtig! Handen schudden, jassen pakken en naar de auto's.

Enkele laten hun auto hier staan en lopen naar het Zuiderzeemuseum, iets minder dan een km. De meesten rijden er naartoe. Parkeren, en naar binnen. Museumjaarkaarten en VIP-kaarten inleveren zodat die gescand kunnen worden en wij als FKB dus geen entree daarvoor hoeven te betalen. Een hele stapel kaarten. En penningmeester Frenk regelt ook dat een ieder die hier z'n auto heeft geparkeerd een munt krijgt om uit te rijden en dus niet zelf die 7 euro hoeft te betalen. Nog wel tijd voor toilet en zo en heel even wachten nog. Dan kunnen we naar de boot. Regen en harde wind en volgens de schipper niet aan te bevelen om op het buitendek te blijven. Allen hadden sowieso al gekozen voor een zitplaats binnen. De boot zal dadelijk achteruit gaan en dan draaien en dan komt de kop in de wind en daar voorop is ook het buitendek. De harde wind is al te voelen als je aan zijkant gaat staan. Goed, daar gaan we! Sjaak blijft nog even bij de deur en zal die eventueel dicht doen als het te ernstig wordt. Daar gaan we dus. Binnen vind de groep aan de linkerkant het prima als deur open is maar aan rechterkant voor hen mag deur wel dicht. Sjaak maakt nog foto's van het varen door ruwer water. De schipper gaf aan dat gezien de harde wind het veer naar Terschelling al uit de vaart is. Mooi om te zien hoe de boeg minstens anderhalve, a twee, meter omhoog komt en weer naar beneden. Goed vasthouden. Leuk zo! Uiteindelijk toch maar de deur dicht. Kwartier later naderen we de aanlegplek bij het buitenmuseum.

Rond 12.25 stappen we van de boot af en dan wandelen we naar het Amsterdam-huis. Weg gevraagd aan de schipper en die gaf aan "ziet u die kerk? Daarachter ligt het Amsterdam-huis..". Dat vinden we dus wel. Aan de wandel. Op een gegeven moment lopen enkelen naar links, en da's wel goed toch? Maar anderen volgen Wil, de vrouw van Martin, en die heeft hier een jaartje als vrijwilliger gewerkt dus zal het wel weten. Nu..... dat is dus niet zo want wat later draaien we weer terug en komen slechts iets verder dan die plek van daarnet uit en lopen

nu alsnog de richting uit van waar we de kerktoeren zien. Het blijft regenen en hard waaien. De paraplu is bijna niet te houden zo tegen de wind in! Via paar mooie weggetjes en langs een prachtig kerkje nog over een bruggetje en dan zijn we bij het Amsterdam-huis. Binnen is een mooie ruimte voor ons gereserveerd en worden we welkom geheten door een aardige jonge dame. Sjaak houdt nog even de deur open voor de met spoed aan komen lopende anderen en we zien Afke begeleidt door Wijnand, die de paraplu boven haar houdt..., over het bruggetje komen. Even later zijn we compleet. Een leuk geroezemoes. Koffie, thee en al snel is daar ook de jonge dame die de eerste tafel nodigt om van het lunchbuffet gebruik te gaan maken. Dan de 2e tafel. En zo door. Soep en een broodje en daarna nog een keer? Dat is een keuzemogelijkheid. En zo gaat het door. Ook de 3e, 4e en 5e tafel. En dan zijn wij wel weer zover om nog een keer te gaan en wat lekkers op het bord te leggen. Dan maant Sjaak tot stilte. Even overleg gehad met Wilma, die alles prima heeft georganiseerd!, en nu uitleg over het vervolg. Eet maar lekker door maar even niet praten. We gaan zo dadelijk met de gids naar het binnenmuseum, een groep om 13.30 en de 2e groep om 14.30. De 1e groep is die en die en die tafel en de 2e groep is dan tafel 4 en 5. Na de rondleiding(en) komen we niet meer samen maar kunnen gewoon gaan kijken waar we willen, binnen, buiten, of de boot pakken. Fijn om zo samen te zijn!

Nog even de thee of koffie leegdrinken of nog doorgaan met wat eten tot Sjaak weer de boel stil legt want hij wil gids Nicole voorstellen. Nicole geeft aan waar ze de 2e groep dan graag zal ontmoeten. Nu jassen en zo pakken en dan met Nicole op pad. Buiten, even de hoek om en dan stapt zij dat prachtige kerkje binnen. In het kerkje geeft ze uitleg. Een goede start van de rondleiding! Dan haar volgen naar het binnenmuseum. Nog een aardig stukje lopen en het regent natuurlijk nog steeds. In binnenmuseum kunnen de jassen uit en aan de kapstok en eventuele tassen in een locker. Dan rondleiding. Nicole vertelt, laat zien, vertelt, beantwoordt vragen, en zo door. Mooie dingen te zien. Prachtig ook om te zien hoe ze een oude buitenwand van een huisje hebben ingepakt en ondersteund door houten omlijsting en zo wordt het bij hun in depot bewaard en ooit opgebouwd. Prachtig ook die ontwikkeling, van niets, tot een door werkzaamheden aan afsluitdijk ontstaan eilandje, van plannen tot de ontwikkeling, van steen voor steen afbreken en hier weer opbouwen tot op een gegeven moment complete huizen die verplaatst worden. Prachtig! Rond 14.20 is het voor haar weer

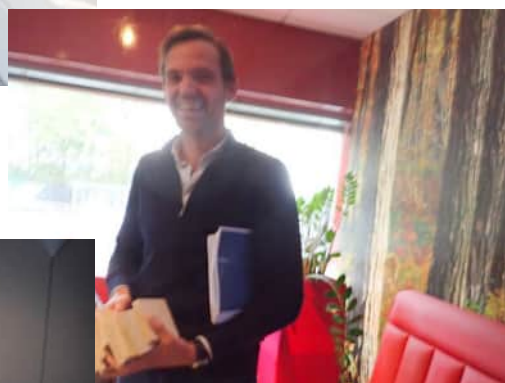
tijd om naar de volgende groep te gaan en nemen we afscheid. Nog wat babbelen en dan gaat een ieder doen wij hij wil. Verder rondkijken, naar een andere expositie, maar ook natuurlijk weer naar buiten. En zo wandelen sommigen weer naar de ingang van buitenmuseum en dan door richting aanlegplek van de boot. Stevige wind, regen, even doorlopen. Bij de aanlegplek zie ik een teller die aangeeft "11 minuten" en we gaan even onder een overkapping wachten. Paar minuten later is de boot al in zicht en gaat aanleggen. We kunnen erop. Nog 5 minuten, geeft de teller aan, en dan weer vertrek. En daar gaan we weer. Machtig hoe snel en mooi dat schip zwenkt en dan tegen de wind in op stoom komt. Even goed opletten en dan gas erop. Nog een tussenstop bij de aanlegplaats bij het station want daar staan toch twee mensen die ook mee terug willen en dan door en al snel weer bij het Zuiderzeemuseumdeel bij de grote parkeerplaats. Nu afscheid nemen van nog een stuk of 8 FKB'ers en dan daar naar binnen. Even naar toilet. Klaar voor de terugreis.

(Sjaak, 27-10-2022)

Uitvaartcentrum

Binnenkort heeft Dedemsvaart geen uitvaartcentrum meer. Dat zit zo: Tot ruim 20 jaar geleden bestond in Dedemsvaart de Uitvaarvereniging “de Laatste Eer”, kortweg aangeduid als de Begrafnisvereniging. Deze vereniging gaf de leden een korting van ongeveer duizend gulden bij een uitvaart. In Nederland werden verzekeringsmaatschappijen, groot en klein, gecontroleerd door de Verzekeringskamer (nu PVK).

Omdat onze Begrafnisvereniging de leden een garantie gaf voor een korting, werd deze vereniging gezien als de Onderling Waarborgmaatschappij. Volgens een door een Haagse ambtenaar bedachte flut formule zou de vereniging in geval van calamiteiten niet aan de verplichtingen kunnen voldoen. In de periode werden namelijk in Amerika de Twin-Towers vernietigd door de terroristen. De vraag van de Verzekeringskamer was dan ook of de vereniging wel was voorbereid op een dergelijke aanslag. Bij dit Clubje uit de Randstad weten ze kennelijk niet waar Dedemsvaart ligt en hoe de kaarten hier liggen. Gelukkig weten ook terroristen dat niet, laat staan dat ze hier een toren kunnen vinden, die geschikt is om een vliegtuig te doorboren.

Kort verder: onze vereniging voldeed niet aan de voorwaarden en moest fuseren met de vereniging Yarden. Een bloeiende plaatselijk vereniging werd om zeep geholpen en ging op in een landelijke club.

Nu maakte ook Yarden er kennelijk financieel een potje van en die moest op haar beurt fuseren met DELA, ook een landelijke coöperatieve uitvaartverzekeraar. Zowel Yarden als Dela hebben verzuimd het uitvaartcentrum in Dedemsvaart te onderhouden, moderniseren of vervangen. Dus het verdwijnt.

Volgende maand het vervolg. Bert Linde.

Foto Theo Dedemsvaart.

Bron: De Toren/Hardenberg, 13-09-2023, Sjaak.

Wetsvoorstel Wet op lijkbezorging dit najaar verwacht

6 oktober 2023

Het nieuwe wetsvoorstel voor de Wet op de lijkbezorging wordt dit najaar verwacht. Dat blijkt uit een schriftelijke reactie van minister van Binnenlandse Zaken, Hugo De Jonge.

Minister De Jonge (BZK) reageert op het verzoek van de Tweede Kamer om een afschrift van zijn antwoord op de brief van het samenwerkingsverband ‘Uitvaartorganisaties Nederland’ over 7 punten die de Wet op de lijkbezorging beter maken.

Op 22 mei verzocht de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken om een afschrift van het antwoord op een brief van ‘Uitvaartorganisaties Nederland’ betreffende verbeterpunten voor de Wet op de lijkbezorging (Wlb). Hierop reageert de minister: “Hoewel er geen schriftelijke reactie is gepland, is er al uitvoerig overleg gevoerd met de uitvaartsector over deze punten. De feedback wordt meegenomen in het concept wetsvoorstel voor modernisering van de Wlb, met consultatie gepland voor dit najaar.”

Sjaak, 06-10-2023.

Boek over begraafplaats Wieringermeer uitgebracht

Facebook X LinkedIn Skype Messenger e-mail Print

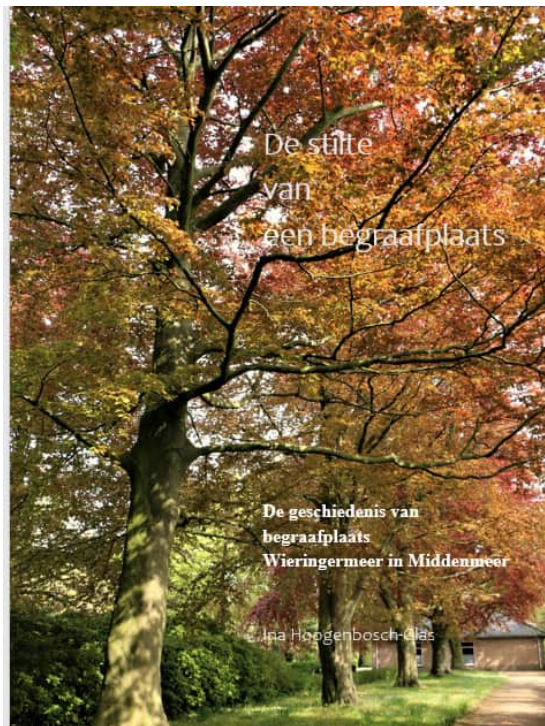
Middenmeer – Ina Hoogenbosch Glas heeft zondag haar boek ‘de geschiedenis van begraafplaats Wieringermeer’ gepresenteerd. De schrijfster heeft er twee jaar over gedaan om tot dit historische boek te komen.

Met een PowerPoint op de achtergrond vertelde Hoogenbosch Glas hoe ze tot dit resultaat gekomen is en wat daar zoal bij komt kijken. Vele archieven en kranten werden doorgenomen met vaak verrassende resultaten. Bij het onderzoek vormde het archief in Alkmaar een rijke bron voor informatie, aangezien het gemeentelijk archief van de Wieringermeer daar ligt opgeslagen. Zo werden in deze documenten onder meer de oude notulen van de begrafenisvereniging uitgedroogd. Bij de boekpresentatie werden diverse onderwerpen aan het licht gebracht, over onder meer het klassenstelsel, de betonnen paaltjes, de vele symbolen op de aula, de grafmonumenten en de symboliek van bloemen.

Een aangrijpend onderwerp in het boek gaat over een moeder die zich al lang afvroeg waar haar zoontje was begraven en of hij nog ergens ligt. Het antwoord werd gevonden: bij een van de betonnen paaltjes. De familie is erg blij met deze ontdekking. Ook gaat het over het begraven zelf, hoe dit vroeger ging en hoe dit tegenwoordig gaat. ***De Begrafenisvereniging Wieringermeer*** en hun vele medewerkers krijgen ook aandacht in het boek. Ook over de aula die maar niet kwam, over het onderhoud van de begraafplaats wordt geschreven en over waar men vroeger, in het begin van de polder, werd begraven.

Lilian Peters en Arno van der Veeke

De eerste exemplaren van het boek werden overhandigd aan wethouder Lilian Peters en aan Arno van der Veeke, de beheerder van de begraafplaats. Het Historisch Genootschap kreeg, als belangrijke onder

steuner van het project, ook een exemplaar voor in het archief. Voorzitter Jan Wouts nam het boek in ontvangst. Na afloop werd er grif gebruik gemaakt van de mogelijkheid om het boek te kopen. Verder werd er nog lang nagepraat en was iedereen bijzonder onder de indruk van de inhoud en de opmaak van het boek.

Het boek is nog te verkrijgen. Daarvoor kan een mail worden gestuurd naar ina.hoogenbosch-glas@quicknet.nl. Kosten zijn €20,- exclusief verzendkosten.

De opbrengst van het boek gaat naar de stichting in oprichting 'Werkgroep Behoud Erfgoed Begraafplaats Wieringermeer in Middenmeer'.

Op 30 september was er een rondleiding op de begraafplaats. Meer informatie is ook bij Ina Hoogenbosch-Glas te verkrijgen. De Hollands Kroonse Uitdaging heeft middels tips en een incidentele subsidie bijgedragen aan de totstandkoming van dit boek.

Bron: RegioNoordKop, 22-09-2023, Sjaak.

De eerste “levende doodskist” ter wereld zorgt voor het leven na de dood.

Een in Nederland gevestigde startup heeft doodskisten ontwikkeld van milieuvriendelijke schimmels, zodat je de aarde nu kunt voeden met je eigen voedingsstoffen en een waardevolle bron voor nieuw leven kunt worden.

Eerste begrafenis met de ‘levende doodskist’

Onderzoekers van de Technische Universiteit Delft hebben ’s werelds eerste “levende doodskist” van paddenstoelen mycelium ontwikkeld als een manier om menselijke voedingsstoffen terug te geven aan de natuur. Bob Hendrixx en zijn team bij de studenten startup, Loop, hebben ‘The Living Cocoon’ ontwikkeld als een manier om het lichaam efficiënter te helpen ‘composteren’ en tegelijkertijd giftige stoffen te verwijderen en zo de bodem te verrijken op plaatsen waar nieuwe bomen en planten kunnen groeien. De eerste begrafenis met een van de cocons van Loop vond eerder deze maand in Nederland plaats. Hendrixx vertelde aan de media dat de Living Cocoon “mensen weer één met de natuur laat worden”. We kunnen de bodem verrijken in plaats van hem te vervuilen.”

afbeeldingen: Source: loop-of-life.com

De natuur wijst de weg

Mycelium is de grootste recycler in de natuur en zet dood organisch materiaal en vervuilende stoffen om in belangrijke voedingsstoffen voor nieuwe zaailingen. De Living Cocoon gebruikt deze eigenschap om de mens weer één te laten worden met de natuur.

Mycelium is “de recycler van de natuur”, zegt Bob Hendrixx van de TU Delft.

Niet alleen neutraliseert het giftige stoffen en zorgt het voor vers voedsel voor alles wat bovengronds groeit, maar de vezels kunnen ook worden gebruikt om van alles van te maken, van voedsel tot kleding en verpakking, en dus ook doodskisten. “Mycelium is voortdurend op zoek naar afvalproducten – olie, plastic, metalen, andere vervuilende stoffen – en zet deze om in voedingsstoffen voor het milieu”, aldus Bob Hendrixx.. “Deze doodskist zorgt ervoor dat we de aarde voeden met ons lichaam. We zijn voedingsstoffen,

geen afval.

Mycelium groeit in de complexe wortelstructuur van bomen, planten en schimmels.

Het is een levend organisme dat allerlei giftige stoffen kan neutraliseren en voeding geeft aan alles wat boven de grond groeit. Zo werd mycelium in Tsjernobyl gebruikt om de bodem te herstellen en wordt het in Rotterdam gebruikt om de grond te saneren. Sommige boeren passen het ook toe om hun land weer gezond te maken.

Deze levende doodskist zorgt voor leven na de dood.

Deze levende doodskist zorgt voor leven na de dood. TU-studenten van de startup Loop Living Coffin hebben een 'levende doodskist' van mycelium ontwikkeld. Deze kist zorgt er voor dat dode organische materialen, maar ook gifstoffen, worden omgezet in nieuwe voedingsstoffen.

Source: Facebook / BrightVibes

De natuur zijn gang laten gaan.

De snelheid waarmee een lichaam composteert is over het algemeen afhankelijk van verschillende omstandigheden, maar de ervaring leert dat het meer dan tien jaar kan duren. Loop verwacht dat hun kist dit hele proces in twee tot drie jaar kan voltooien, omdat het actief bijdraagt aan het composteringsproces.

In dat proces worden niet alleen de afvalstoffen van het menselijk lichaam omgezet in voedingsstoffen, maar wordt ook de kwaliteit van de omringende bodem verbeterd, waardoor nieuw leven een kans krijgt om te gedijen.

Praktijkproeven uitgevoerd door Ecovative in Amerika hebben aangetoond dat de kist daadwerkelijk binnen 30 tot 45 dagen door de natuur wordt geabsorbeerd, onder gewone Nederlandse omstandigheden.

Een zacht bed van mos in de kist ondersteunt het ontbindingsproces.

Elke Living Cocoon heeft enkele weken nodig om zich te vormen. De myceliummat groeit in de vorm van een doodskist en wordt dan op natuurlijke wijze gedroogd. Zodra het mycelium weer aan vochtige grond wordt blootgesteld, komt het weer tot leven en begint het ontbindingsproces.

Tentoonstelling in het Cube Design Museum

Een voorbeeld van een mogelijk toekomstig ontwerp van de Loop Living Cocoon is te zien op de tentoonstelling (Re)Design Death in het Cube Design Museum in Kerkrade vanaf 21 september. De tentoonstelling staat in het teken van afscheid nemen, sterven, rouwen en herdenken en is te zien tot 24 januari 2021.

‘LEVENDE DOODSKIST’ EN DE SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS (SDG’S)

De Sustainable Development Goals (SDG's), oftewel 'Duurzaamheidsdoelen' geven houvast op weg naar die positieve verandering. De 17 doelen zijn opgesteld om van de wereld nog vóór 2030 een betere plek te maken. Voor iedereen. De Sustainable Development Goals zijn afgesproken door de landen die zijn aangesloten bij de Verenigde Naties.

‘Levende doodskist’ maakt onderdeel uit van de volgende SDG’s:

SDG 12 – VERANTWOORDE CONSUMPTIE EN PRODUCTIE

Het produceren en consumeren van goederen kan en moet anders: het gebruik van vervuilende energiebronnen moet worden teruggedroefd, verspilling moet worden geminimaliseerd en we moeten de verschuiving maken naar een groene levensstijl. Daar draait SDG 12 om.

SDG 13 – KLIMAATACTIE

De opwarming van de aarde zorgt steeds vaker voor overstromingen, droogte en andere extreme weersomstandigheden. Met SDG 13 wordt actie ondernomen om de gevolgen van klimaatverandering te beperken en de opwarming van de aarde tegen te gaan.

SDG 15 – LEVEN OP HET LAND

SDG 15 zet het beschermen, herstellen en bevorderen van duurzaam gebruik van ecosystemen centraal. Ontbossing en verwoestijning zijn een bedreiging voor al het leven op aarde. Hoewel de berichten over de afnemende biodiversiteit alarmerend zijn, is er nog genoeg reden tot hoop.

*Source: Loop-of-Life.com, bron: brightvibes.com,
29-09-2023, ingezonden door Frenk.*

COLUMN. De warmte en troost van een kerkhofbezoek

Kunstenaar Koen Vanmechelen schrijft over wat hem bezighoudt in leven en werk

Elk jaar, in de week voorafgaand aan Allerzielen, bezoekt hij de Genkse parkbegraafplaats in het centrum. Het is tijd om haar graf op orde te brengen. Dit ritueel is al meer dan een decennium een vast onderdeel van zijn leven. Hij is vastbesloten om dit te blijven doen, zelfs nu zijn stevige stappen geleidelijk aan veranderen in een trage schuifel. Met een wandelstok in zijn linkerhand en twee winkelzakken in de andere, waarin alles zit om haar rustplaats te verzorgen.

foto Chris Nelis

Sloffend door de orangerode herfstbladeren kiest hij altijd voor de kortste route. Bij de Vlindertuin, waar de levenloos geboren liggen, blijft hij altijd even stilstaan. Bij de denkplaatsen van de oudere kindjes neemt hij meer tijd voor Liviana, Lara, Brent, Ryan, en voor Wouter, Jelle, Noa, Fleur, Sem, Angel en Mattia. Het uitspreken van hun namen vindt hij cruciaal. Hij wil ze zo verzekeren dat ze nog steeds geliefd zijn. Ze zijn familie geworden. Onze familie, vertelde hij me ooit, want in de dood komen we allemaal samen als één grote gemeenschap.

Begraafplaatsen worden steeds vaker gezien als vieringen van het leven. Een bezoek dit weekend aan de vernieuwde begraafplaats in het centrum laat dat duidelijk zien. De mooi ingerichte urnentuin, compleet met waterpartij en zitplaatsen, reflecteert een veranderende perceptie van de dood. Eens werd verdriet en lijden gemeden, en degenen die leden werden vaak geïsoleerd. De dood werd beschouwd als iets onverwachts, schokkends of zelfs beschamends. Nu zien we het steeds meer als een natuurlijk onderdeel van de cycli van het leven. Natuur hoort daarbij. Was een kerkhofbezoek ooit kort en functioneel, dan evolueert het nu tot een warm moment van troost, rouw en koesteren.

Op deze begraafplaats wordt er duidelijk steeds meer waarde gehecht aan natuur. Hoewel sommigen dit als rommelig of verwaarloosd kunnen zien – onkruid zeggen ze – realiseren steeds meer mensen zich dat de natuur de bron is die ons op verschillende manieren voedt: fysiek, esthetisch, moreel en emotioneel. En dat geldt ook voor ons spirituele leven. De natuur vormt de heiligste gemeenschap waartoe we behoren. Haar omhelzen is het voeden van onze menselijkheid.

Mijmerend op een bankje naast de urnentuin zijn het onze overleden geliefden die ons in contact brengen met het goddelijke en het creatieve. Met hen het leven vieren maakt ons bewust van het ongelooflijke privilege dat ons bestaan is. Het leven is goed. Pijn is een onvermijdelijk onderdeel daarvan, en vroeg of laat komt het moment dat ook wij moeten gaan. Hopelijk niet het graf in, zoals vroeger, maar terug de natuur in. Om te transformeren in druppeltjes en deeltjes, meegenomen door de adem van Moeder Aarde.

Bron: Nieuwsblad.be, 25-10-2023, Sjaak.

DO's nieuwe lied 'Leef je in mij' over troost na verlies

Lied geïnspireerd door honderden persoonlijke verhalen van nabestaanden

DO lanceert vandaag haar nieuwe nummer 'Leef je in mij' over het vinden van troost nadat je een dierbare bent verloren. Zij liet zich voor het lied inspireren door honderden persoonlijke verhalen die nabestaanden instuurden na haar oproep in augustus.

Het nummer is speciaal geschreven voor November 2 Remember. Deze herinneringsavonden van Monuta vinden op 2 november in het hele land plaats. Dit jaar staat November 2 Remember in het teken van het thema troost. Iedereen kan zich nu aanmelden om daarbij te zijn via monuta.nl/november2remember.

Geïnspireerd door persoonlijke verhalen

DO liet zich inspireren door de honderden persoonlijke verhalen die nabestaanden deelden. Zij vertelden dat troost vaak in kleine dingen zit. In een zonnestraal of een vlinder die voorbijvliegt en in het gevoel dat iemand altijd in je voortleeft. Met November 2 Remember wil Monuta bijdragen aan meer openheid over afscheid. Open zijn over je ervaringen en je verdriet kan van grote waarde zijn voor anderen en jezelf.

"Uit eigen ervaring weet ik wat het betekent om iemand te verliezen die dicht bij je staat. Ik was erg onder de indruk van alle verhalen. Mensen deelden zo open en krachtig hun persoonlijke verhalen met me over wat hen troost geeft. Dat vond ik heel bijzonder. Ik hoop dat dit nieuwe nummer warme herinneringen oproept aan geliefden die niet meer hier zijn. En dat het ook een glimlach op je gezicht tovert omdat diegene daardoor blijft voortleven in jou."

November 2 Remember van Monuta

Monuta gaat als de afscheidsspecialist verder dan alleen de uitvaart. Samen herinneren biedt troost. Mensen voelen zich gesteund bij het verwerken van verlies. Daarom organiseert Monuta dit jaar de tweede editie van November 2 Remember. Om samen troost te vinden in het herinneren van onze dierbaren. Opgericht in 1923 zet Monuta zich al 100 jaar in voor dezelfde missie: voor iedereen een afscheid met een goed gevoel mogelijk maken. Zij gelooft in openheid over afscheid. Meer informatie is te vinden op monuta.nl/november2remember.

Persbericht, 05-10-2023, Sjaak.

Tonnie Nooteboom (links) en Jan Nollen zitten in het bestuur van de lijkwagenvereniging in Notter. Vroeger werd de overledene op een boerenwagen naar de kerk gebracht. Foto, L.Lingmont

Een lijkwagen nodig? Bel dan naar noabers Jan en Tonnie uit Notter en zij regelen het

Wat doe je als een dierbare overlijdt? Dan bel je een uitvaartonderneming om de begrafenis of crematie te regelen. Maar dat was vroeger niet zo makkelijk. Het beroep uitvaartondernemer bestond namelijk nog niet. En dus lichtte je de noodnoabers in. Zij regelden alles. Ook de lijkwagen. Nou ja, dat deden ze in buurtschap Notter. „Als burens stond je voor elkaar klaar.”

Heeft Notter dan tientallen eigen lijkwagens in de schuur staan? Nee, dat is niet het geval. En het is ook niet zo dat je aan de lopende band lijkwagens in Notter telefonisch kunt bestellen. De vork zit iets anders in de steel. Het buurtschap richtte precies 80 jaar geleden, in 1943, de zogenoemde lijkwagenvereniging op. Waarom? Heel simpel. „Toentertijd had je elkaar nodig. Een uitvaartonderneming? Dat bestond niet. En dus stonden je burens voor je klaar om te helpen met het regelen van de uitvaart”, vertelt Tonnie Nooteboom (62), secretaris van de vereniging.

Een boerenwagen als lijkwagen

Nooteboom neemt ons mee terug in de tijd, want hoe verliep een uitvaart vóór de komst van de lijkwagen-

vereniging? „Lijkwagens bestonden nog niet. Maar ja, de overledene moest wel naar de kerk in Rijssen worden gebracht. Van Notter naar Rijssen? Dat is wel een stukje. Die kist kun je niet zo lang tillen”, zegt Nooteboom. „En daarom besloot men om het lijk te vervoeren met een oude boerenwagen. Een wagen die normaal gesproken ook voor andere werkzaamheden werd gebruikt. En de wagens hadden vaak felle kleuren als rood of blauw.”

Bron: Tubantia, 29-09-2023, Sjaak.

Jaarlijkse lichtjesavond in Laurentiuskerk

*Meghan Janssen. —
© Foto's Brunssum*

Voerendaal - De jaarlijkse lichtjesavond van parochie Heilige Laurentius samen met Uitvaartvereniging Voerendaal vond vrijdag 27 oktober om 19.00 uur plaats in de Laurentiuskerk.

De gebedsdienst is bedoeld om troost te geven aan iedereen die afgelopen jaar een dierbare is verloren en hem of haar erg missen. Thema is dit jaar 'verbonden in verdriet'.

Voor de muzikale omlijsting zorgden trompettist Ed Pluijmen en zangeres Meghan Janssen.

Voor de viering werden hartjes gemaakt met daarop de namen van de overledene erop. Na afloop vertrok een lichtstoet naar de sfeervol verlichte begraafplaatsen.

Bron: De Limburger, 23-10-2023, Sjaak.

Heb Je Een Dierbare Verloren? Zo Ga Je Om Met Verlies

RIJNMOND | *Is een dierbare van je recentelijk overleden? Dan ga je ongetwijfeld een zeer moeilijke periode door. Het leven is helaas eindig en we krijgen allemaal met verlies en verdriet te maken. Het hoort helaas bij het leven op deze aarde.*

Wanneer je aan het rouwen bent, dan is het belangrijk om jezelf de tijd te gunnen om weer te herstellen. Daarnaast is het ook belangrijk om te beseffen dat iedereen een rouwperiode op een andere manier doormaakt. Maar er zijn wel enkele algemene tips die kunnen bijdragen aan een gezonde rouwverwerking. In dit artikel word je voorzien van enkele praktische tips.

Vraag bij problemen om hulp

Wanneer een dierbare van je net is overleden, dan moet je doorgaans veel regelen. Denk aan de praktische zaken en het precieze budget voor de crematie. Gelukkig kun je ook voor een goedkope crematie gaan. Maar als je echt aan het rouwen bent, dan is het lastig om al deze zaken alleen te doen. Om die reden is het niet erg om hulp te vragen wanneer je het even niet meer weet. Er is ongetwijfeld iemand in je buurt die je kan helpen. Het is vooral verstandig om iemand te vragen die er een beetje buiten staat. Iemand die rationeel kan nadenken en jou handige tips kan geven.

Afleiding zoeken is helemaal niet erg

Veel experts stellen dat je een rouwproces intens moet beleven. Hoe meer je rouwt, hoe eerder je het een plekje kunt geven. Daar zit uiteraard een kern van waarheid in, maar tegelijkertijd is het geen enkel probleem om afleiding te zoeken. Natuurlijk moet je deze afleiding niet in drank en drugs zoeken. Maar je kunt bijvoorbeeld lekker gaan sporten of afspreken met een paar goede vrienden of vriendinnen. Sommige mensen vinden het fijn om over het verlies te praten, maar andere mensen praten liever over iets anders. Goede vrienden en vriendinnen begrijpen dat.

Gun jezelf de tijd om alles te verwerken

Misschien zie je mensen in je omgeving die het verlies van een dierbare snel lijken te verwerken. Het kan dan zijn dat je je schuldig voelt, omdat jou dat niet lukt. Het is belangrijk om je daar niet schuldig over te

voelen, want iedereen verwerkt een verlies op een andere manier. De ene persoon is ook emotioneler dan de ander. Het lijden hoeft dus niet altijd van het gezicht af te lezen zijn. Gun jezelf in ieder geval de tijd om alles te verwerken en wees niet boos op jezelf. Voel je je even niet goed? Ga dan niet tegen je gevoelens in, maar erken je emoties. Ga dan even lekker op bed liggen of een stukje wandelen. Daarna voel je je meestal direct een stuk beter. Een dierbare verliezen went nooit, maar het verdriet wordt wel steeds minder.

Bron: Maassluis.nu, 23-09-2023, Sjaak

Nederlander denkt na over dood, maar bespreekt het amper

5 september 2023

Uit het Nationaal Onderzoek naar de Dood blijkt dat meer dan 85% van de Nederlanders weleens nadenkt over hun eigen overlijden, maar slechts 51% praat hierover met familie of vrienden. Uitvaartverzorger DELA, benadrukt het belang van deze gesprekken, aangezien ze helpen bij het vormgeven van een persoonlijk en waardig afscheid en bijdragen aan rouwverwerking.

De meeste mensen hebben wel duidelijke wensen over wat er met hun lichaam moet gebeuren na hun overlijden, waarvan 86% met nabestaanden wordt besproken. Crematie is de meest gekozen optie (50%), gevolgd door begraven (28%). Kleinschalige afscheidsdiensten met maximaal 50 genodigden zijn populair (35%), terwijl slechts 7% kiest voor grootschalige afscheidsdiensten met meer dan 100 gasten. Het geven van verbale steun aan nabestaanden wordt door bijna 40% als moeilijk ervaren, en 46% heeft behoefte aan professionele steun na het verlies van een dierbare.

Opmerkelijk is dat 65% geen testament heeft, en de meerderheid heeft niets geregeld voor hun digitale nalatenschap (78%) en andere administratieve nalatenschappen zoals abonnementen (75%).

DELA wil met dit onderzoek bewustwording vergroten en het onderwerp dood meer bespreekbaar maken in de samenleving. Het onderzoek werd uitgevoerd door Markteffect onder 2104 respondenten en geeft inzicht in hoe de Nederlandse samenleving omgaat met de dood.

Kerk steeds minder in trek voor uitvaarten, Brabanders kiezen liever zelf

Uitvaartverzorgster Joy van Delft.

Brabanders kiezen steeds minder voor een traditionele uitvaart. Nog maar vier procent van de Brabanders wil de afscheidsdienst in een kerk, moskee of synagoge houden. Dat blijkt uit het 'Nationaal Onderzoek naar de Dood' dat uitvaartverzorgster DELA liet doen. "Er komt een nieuwe generatie mensen aan, die het anders wil", vertelt Joy van Delft van DELA.

Van Delft is sinds 2007 uitvaartverzorgster en heeft in zestien jaar heel veel veranderingen gezien. "Mensen kiezen steeds meer voor cremëren en de traditionele uitvaart in het katholieke Brabant komt steeds minder voor. De oudere generatie die deze uitvaarten nog wilde, is er bijna niet meer."

Van de 100 tot 120 uitvaarten die ze in een jaar doet, zijn er nog maar één of twee heel traditioneel: in de kerk met een plak cake. De rest kiest voor een andere manier van afscheid nemen.

"Mensen zijn bang om alleen te liggen."

Crematies zijn daarbij veruit het populairst, zo blijkt uit het onderzoek. Ruim zestig procent van de Brabanders wil zich laten cremëren. De voornaamste reden, volgens Van Delft: "Mensen zijn bang om alleen te liggen op een begraafplaats en dat er niemand meer bij hun graf komt. De generatie van nu vindt dat je overal kunt herdenken. Mensen houden hun geliefde het liefst bij zich. Bijvoorbeeld in de vorm van een sieraad of een tattoo."

Waar willen de Brabanders hun uitvaart?

- 4 procent in een kerk, moskee of synagoge (landelijk: 11 procent)
- 29 procent in een uitvaartcentrum/crematorium (landelijk: 28 procent)
- 15 procent wil zelf een plek kiezen, zoals een dorpshuis of sportkantine (landelijk: 14 procent)

- 22 procent wil de nabestaanden laten kiezen (landelijk: 17 procent)
- 4 procent thuis (landelijk: 5 procent)

Begraven of cremeren?

- 61 procent wil zich laten cremeren (landelijk: de helft)
- 18 procent kiest voor een begrafenis (landelijk: 28 procent)

Begraven in de natuur of de as bijzetten op een natuurbegraafplaats wint terrein. “Je hebt geen zorgen over een steen, je krijgt gewoon een houten schijf”, zegt Van Delft. “Het is echt een eeuwige rustplaats. Je wordt één met de natuur.”

Een natuurbegraafplaats helpt mensen ook om te gaan met hun angst voor de dood. “Die omgeving verzacht. Het is een fijne plek om naar terug te gaan. Mensen nemen een picknickmand mee. Ik ken ouders die zo bij hun overleden kind gaan zitten.”

“Oma ligt in een schatkist.”

Volgens Joy van Delft zijn Brabanders vrij open over de dood. We durven er bijvoorbeeld makkelijker met onze kinderen over te praten. Zeventig procent van de Brabanders vindt het belangrijk om de jongste generatie erbij te betrekken.

“Kinderen erbij betrekken is heel mooi en waardevol. Je kunt een kind niet beschermen tegen afscheid nemen. Van kinderen kun je ook leren hoe om te gaan met de dood. Ik sprak een keer een kindje dat zei dat oma in een schatkist lag. Dat vond ik zo mooi. Ik gebruik dat voorbeeld nog steeds.”

“Hij zat daar zo alleen, maar hij voelde zich ook gesteund.”

Ook duurzaamheid wordt steeds belangrijker. Een elektrische rouwauto, een kist van paddenstoelen of een digitale rouwkaart worden al gebruikt. “Het zit nu vooral nog in de kleine dingen”, zegt ze. “Maar ik heb uitvaarten gehad die echt heel duurzaam waren. Een kist gevlochten met Nederlandse wilgentenen. Gevuld met wol van schapen die op een Nederlandse heide hadden gegraasd.”

Van Delft is ondanks haar jarenlange ervaring nog steeds onder de indruk van elke uitvaart. “Elke uitvaart is toch anders, ook de traditionele. Ik ben altijd onder de indruk als het om jonge mensen gaat, maar ook oude mensen kunnen me aangrijpen. Ik had laatst een echtpaar: de vrouw was overleden. Er waren geen kinderen. Ze waren zestig jaar getrouwd en hij had haar vlak voordat ze overleed zestig rode rozen gegeven. Hij zat daar zo alleen. Maar hij voelde zich ook gesteund.”

Bron: Omroep Brabant, 21-10-2023, Sjaak.

Terebinth in zwaar weer bij groot gebrek aan bestuur

17 juli 2023

Terebinth, al decennialang actief, wacht totale onthoofding. Binnenkort ontbeert de stichting die zich in Nederland inzet voor funerair erfgoed een voorzitter, secretaris en penningmeester. Andermaal blijkt het voor vrijwilligersorganisaties moeilijk bestuursfuncties vervuld te krijgen. Het gelijknamige tijdschrift daarentegen gaat het voor de wind.

De redactie is op volle sterkte. In schrijf- en redactiewerk kan het periodiek naar eigen zeggen goed voorzien. “We zijn nog steeds trots het enige funeraire blad van Nederland te zijn. Een tijdschrift van kwaliteit”, beklemtoont hoofdredacteur Korrie Korevaart.

Zonder bestuur geen blad

Maar zonder bestuur kan het magazine niet bestaan. Een bestuur waarin alle functies vervuld zijn, is volgens Korevaart voorwaarde voor het overleven van het blad en andere publicaties.

De hoofdredacteur attendeert verder op de organisatie door ‘haar’ stichting van de Gouden Terebinth, themadagen, inventarisaties en advieswerk. “Anno nu zijn er helaas te weinig actieve mensen, en dat heeft funeste gevolgen als deze situatie blijft voortbestaan na 1 januari 2024”.

Volgens Korevaart is menskracht nodig voor de financiële en administratieve organisatie, voor de werving van donateurs en liefst ook nog voor (het organiseren van) evenementen als de Dag van de Begraafplaats. “Allemaal belangrijk om invulling te geven aan onze zorg voor het funeraire erfgoed”.

Hoge nood

De stichting Terebinth wil het blad en ander werk voortzetten. “Maar dat kan alleen”, aldus de hoofdredacteur, “als zich binnenkort nieuwe bestuursleden melden. Mensen die er niet voor terugschrikken aan de slag te gaan. Want het is nu of nooit. Wie wil met ons in stand houden wat we sinds 1986 hebben opgebouwd?”.

Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Korrie Korevaart (tel. 06 2417 3646, mail: bureau@terebinth.nl) of Bartho Hendriksen (tel. 06 2605 0908, mail: bwhendriksen@outlook.com). Ook voor andere oplossingen staat de stichting open.

Foto: Begraafplaats Ter Navolging in Tiel, in 2018 winnaar van de tweejaarlijkse Gouden Terebinth (foto Mary Kuiper).

Bron: Monumentaal, 17-07-2023, ingezonden door Frenk.

Verschillende bestuursleden NARDUS treden af

Verschillende bestuursleden van Nardus, waaronder voorzitter Akke Vrijmoeth, secretaris Jelle Wesselijs en penningmeester Rein Bouwman, treden af volgens een persbericht van Nardus. Ze willen hun taken spoedig overdragen aan het Algemene Bestuur (AB).

Nardus bedankt hen voor hun inzet en meldt dat het AB tijdelijk alle bestuurstaken op zich neemt. Op 11 november 2023 vindt een Buitengewone Algemene Ledenvergadering plaats. Nardus zoekt enthousiaste nieuwe bestuursleden en moedigt geïnteresseerden aan om contact op te nemen met het secretariaat voor verdere informatie.

Persbericht, 24-10-2023

Uw FKB-samenwerkingspartner

Twenthe is

- meer dan 75 jaar een zelfstandige/solvabele uitvaartverzekeraar
- samenwerkingspartner van meer dan 200 uitvaartverenigingen
- specialist in uitvaartverzekeringen (geen andere verzekeringen)
- een no-nonsense organisatie, korte lijnen/persoonlijk contact

Meer samen, samen meer?

Informeer vrijblijvend bij onze buitendienst-inspectie

Regio Noord en West	Henk Schreiber	06-17498509
Regio Oost en Zuid	Cor ter Braak	06-17498499

Voor overige vragen: info@twenthe.nl of bel 053-4312732

Samenstelling Algemeen Bestuur FKB per 09-07-2023

Voorzitter:

Sjaak den Hollander, Illikhoven 14-A,
6116 AL Illikhoven. Tel.: 046 - 4810205
jjdenhollander@planet.nl

Secretariaat:

mw. G.W. Nijland-Wevers
Tel.: 06 - 23894310
secretaris@f-k-b.nl

Penningmeester:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Webmaster:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Bestuurslid:

Martin Slippens, Streekweg 347,
1616 AH Hoogkarspel Tel.: 0228 - 526740
mslippens@hetnet.nl

Herman Borgelink, Maatkamp 21
7482 KC Haaksbergen Tel.: 06 - 22386717
info@barbarahaaksbergen.nl

FKB

een levende vereniging rondom de dood

MEER SAMEN -SAMEN MEER

Bel gerust voor informatie

**Wij maken u met plezier verder wegwijs in de
FKB en uitvaartland!**

Regio Noord/Oost:

*(Groningen / Friesland / Drente / Overijssel /
Gelderland / Flevoland)*

Wilma Nijland Tel.: 06 - 23894310
Herman Borgelink Tel.: 06 - 22386717

Regio West:

*(Noord-Holland / Zuid-Holland / Utrecht / Zeel-
and)*

Martin Slippens Tel.: 0228 - 526740

Regio Zuid:

(Noord-Brabant / Limburg)

Sjaak den Hollander Tel.: 046 - 4810205
Frenk Lardinois Tel.: 045 - 5272717

